

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Primum verbum Christi in Cruce.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

offensione, & omni lethalium peccatorum labe videamus, quid est in quo nobis de Christiano nomine blandimur? Cum utique hoc ipso magis per nomen sanctissimum rei sumus, qui à sancto nomine discrepamus. Nam & idem plus sub religionis titulo Deum ludimus, quia positi in religione peccamus. Hæc ipse. Immunis esse debet ab omni graviore contra Christi leges crimine, qui vult innocenter gloriari Christiani nomine. Sed converto me à Christianis ad Christum, & ad ejus gloriosum Crucifixi titulum. Primum quod oculis in hoc titulo occurrit, est nomen illius, qui omnibus in omni necessitate succurrit, JESUS. O JESU! nomen suavissimum, quia pascis; nomen potentissimum, quia defendis; nomen splendidissimum, quia illuminas; nomen jucundissimum, quia delectat. O JESU, verè Nazarene, flos pulcher colore, fragrans odore, dulcis sapore. O JESU, Rex non jam Judæorum, quia non habent illi Regem, nisi Cæsarem, hoc est dæmonem; sed Rex Christianorum. Esto nobis stantibus manus, ne cadamus; jacentibus salus, & resurrectio, ne pereamus: esto ubique JESUS, id est Salvator, & salvi erimus.

§. III.

Primum Verbum Christi in Cruce.

CHristus, qui unus est magister omnium, vix ascenderat funestam Crucis cathedram, cum illicò aperiens os suum, qui ex ore Altissimi prodierat, cœpit loqui, & loquendo docere mundum, ut dedoceret omnes ea quæ sunt mundi. Erigamus non tam aures, ut excipiamus, quam mentes, ut altè nobis imprimamus verba æterni Verbi.

IESUS autem dicebat : Pater dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt. *Lut. 23°*

34.

Hic demum ostendit Filius Dei, se esse Patrem misericordiarum. Clamabat cœlum caligine obtenebratum, clamabat terra moribus tremefacta, clamabant Angeli vindictæ cupiditate accensi; clamabant dæmones hominis puniendi avidi, clamabat tota rerum natura, moriente auctore vitæ, cum illis in Apocalypsi: *Vsquequo Domine (sanctus, & verus) non iudicas, & non vindicas sanguinem Filii tui de iis qui habitant in terra? Pater è cœlo vindicaturus Filii sui innocentis sanguinem, descenderat, & è spisso ardentium nubium globo, fulminatrici linguâ intonabat Iustitia illa apud Ezechielem verba: Finis venit, venit finis super quatuor plagas terræ. Venit tempus, prope est dies occisionis. Nunc finis super te; & immittam furorem meum in te, & iudicabo te juxta vias tuas: & ponam contra te omnes abominationes tuas. Afflictio una, afflictio ecce venit: finis venit. At Filius Dei interea in lecto doloris, cogitabat cogitationes pacis, non afflictionis. Ipse ergo languinolentos, & moribundos oculos ad Patrem suum, Judicem nostrum, convertens, primò, clamore valido cordis tacitè hæc ad Patrem: Pater, opus quod dedisti mihi ut facerem, ferè consummavi. Tua fuit voluntas ut è cœlo descenderem, factus homo, ut novem mensibus in utero Matris abditus laterem; nascerer in stabulo, jacerem in præsepio, fugerem in Ægyptum, subditus essem parentibus, Consummavi. Iussisti ut 33. annis hoc in mundo pro salute mundi laborarem, & in sudore vultûs mei quærerem ovem perditam, & in fame & siti, in frigore & nuditate, in paupertate, in humilitate: consummavi. Calicem, quem dedisti mihi Pa-*

*Apoc. 6.
10.**Ezech.
7:1.*

ter, jam ferè exhausti: exiguum mihi adhuc super-
 est tempus, quo vivam. Unum jam te rogo, ô Pa-
 ter, per illum quem effudi sanguinem, per om-
 nia, quæ audiui, opprobria, per tot, quas excepi,
 alapas, per flagella toti inflicta corpori, per spi-
 nas altè impressas capiti, per clavos manibus, &
 pedibus infixos, per hanc, in qua morior, crucem.
 Unum oro, ô Pater, & hoc sit quod oro, postre-
 mum. Non ut mihi dolores imminuas oro; auge
 potiùs: non ut Matrem consoleres, tamer si ma-
 gna velut mare est contritio ejus, nec ut disci-
 pulum illum, quem diligo, in curam tuam susci-
 pias. Sed ô Pater, si sim Filius tibi dilectus, si um-
 quam tibi complacui, si velis, ut cognoscat mun-
 dus quia diligit Filium, nunc ostende, dum illum
 orantem exaudis. *Pater, dimitte illis.* Ne illos peri-
 re patiaris, pro quibus ego patior: medere illis,
 qui me vulnerant: vivant illi, pro quibus morior
 ego. Da Pater, illis veniam, à quibus Filius tuus
 accepit injuriam. Non attendas, quòd per illos
 moriat, sed quòd pro illis moriar. Et ne gratis
 putes me orare, accipe causam orandi: *Non enim
 sciunt quid faciunt.* Sciunt quòd crucifigant, ne-
 sciunt quem crucifigunt. Si illos accuset malitia,
 excuset ignorantia. Idèd ignosce illis, quia non
 agnoscor ab illis. Scio, clementissime Iesu, dimit-
 tis nobis debita nostra, ut & nos dimittamus de-
 bitoribus nostris. Hoc vivens iussisti præcepto,
 hoc moriens docuisti exemplo. Quid tu ô vit-
 sanguinis, ages coram Iudice, qui inimicis & ig-
 noscere præcepit, & ipse ignovit? *Non est discipu-
 lus super Magistrum, nec servus super Dominum, nec
 Filius hominis super Filium Dei.* Quid ergò hic
 Matt. 10. dices? Hostis mihi læsit famam, sed non tulit vi-
 24. tam: offendit me verbis, non cecidit virgis: im-
 petijt me dicitur, sed non percussit alapis: mi-

Inimicis
 igno-
 scendū.
 Matt. 10.
 24.

natus est mihi manibus, sed non ligavit funibus:
 Optavit mihi mortem, sed non egit in crucem.
 Video vultum tuum; sed nulla video sputa: aspi-
 cio corpus; sed nullum invenio vulnus, caput est
 integrum: nullas invenio plagas in medio ma-
 nuum tuarum; genæ non sunt lividæ, non evulsi
 capilli; non cruenta frons. Et ut esses percussus,
 merebaris, quia peccator: Hic autem innocens
 est, quia Salvator. Ipse qui est supremus Legisla-
 tor, ut etiam percussus ignosceres, Iussit; Ipse vixit
 præceptum: ipse quod tibi præceperat, fert, con-
 tempsisti exemplum. Sed Christi doctrina, scio
 quia tibi est stultitia; polles enim carnis solius
 prudentiâ. Sed audi Apostolum: *Prudentia carnis Rom. 8.*
mors est. Et iterum: Sapientia carnis inimica est Deo: 6.7.
legi enim Dei non est subiecta. Quare non benè con-
 veniunt, nec in uno corde morantur Sapientia
 Patris, & sapientia carnis: Doctrina Christi, &
 doctrina mundi. Illa dicit: *Benedicite persequentibus Matt. 5.*
vos, Hæc: Maledicite. Illa jubet: Diligite inimicos 34.
vestros. Hæc, Odio habebis inimicum tuum. Illa dicit:
Si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, præbe
illi & alteram. Hæc, Oculum pro oculo, dentem pro
dente. Hæc mundi sapientia, stultitia est apud
Deum. Alia tradit præcepta Magister veritatis è
pulpito Crucis. Hæc nos auribus excipiemus, &
operibus exprimemus, ut simus legum tuarum
non tantum auditores, sed factores. Tua omnis
actio nostra erit instructio: Tua facta nobis sunt
documenta: dicta, oracula. Benè fecisti omnia:
hoc est Bonitatis. Benè dixisti omnia: hoc est Ve-
ritatis. Benè à te facta, tamquam optima seque-
mur: Benè à te dicta, tamquam verissima crede-
mus: ut à te, qui ut maledictus pendes in ligno,
aliquando audiamus: Venite benedicti. *Matt, 25.*